

Olyckan.

Tobias Andersson har alltså inte sagt att grönsaker gör män till kvinnor. Han har bara sagt att han inte sagt det, samtidigt som han säger saker som får en att undra om han ändå kanske tänkte det.

Det börjar med ett försvarstal, men slutar som en kostpolitisk trosbekännelse. Vi får veta att: Maskuliniteten är under attack.

Brödskivor är bevis på vetenskapens kollaps.

Kor är oskyldiga.

Hormoner styr våra värderingar.

Veganer röstar vänster.

Miljöpartister serverar linser.

Det är som att läsa en dietdagbok skriven av Michel Foucault på jakt efter testosteron.

Tobias vill inte bli missförstådd, men han vill gärna bli halvt förstådd. Han säger att han inte tror att man byter kön av grönsaker, men han tror att grönsaker påverkar hormoner, som påverkar värderingar, som påverkar politiska preferenser, som påverkar könsidentitet, som påverkar... ja, vad exakt?

Det är en logisk kedja där varje länk är gjord av tofu.

Och när han säger att kostråd inte är exakt vetenskap, hänvisar han till att vi en gång åt åtta skivor bröd om dagen. Det är som att säga att medicin inte fungerar eftersom man förr trodde på åderlåtning.

Men det verkligen fascinerande är att han lyckas göra sin egen matsedel till en ideologisk kompass. Han mår bra av kött, alltså är kött höger. Grönsaker är vänster. Hormoner är politiska. Och kor är frihet.

Så nej, Tobias. Vi skrattar inte för att du sa något roligt. Vi skrattar för att du lyckats förvandla en köttbit till ett kulturreflekterande, en kostcirkel till ett manifest, och en hormonkurva till ett partiprogram. Det är inte politik. Det är en livsstilssektors första kapitel.